

[Thomsen.]

heden til Dækning af Kirkens Underskud paa indtil 3 000 Kr. mod nu 1 000 Kr. og før 1924 500 Kr. Med de nuværende Prisforhold er en saadan Grænseforskydning naturlig og rimelig; jeg forstaar blot ikke, hvorfor man ikke helt fritager Centraladministrationen for at blande sig i saadanne Forhold, hvis Provstiudvalget og Menighedsraadet kan enes om Sagen.

I § 15 udgaar Stykkerne 2—6, der angaar Ligning af Kirkers Driftsunderskud i Tilfælde, hvor der er flere Kirker i samme Kommune eller Beboere i flere Kommuner i samme Kirkesogn eller Kirkedistrikt. I Stedet for indsættes her Bestemmelserne i Lønningslov Nr. 418 af 12. Juli 1946 § 50, der saa vidt jeg erindrer er sammenfaldende med de tilsvarende Bestemmelser i Lønningslov Nr. 144 af 28. April 1931, og som gaar ud paa, at i en Kommune, hvor der er flere Sogne eller Dele deraf, bestemmer Kommunalbestyrelsen, om der skal lignedes samlet eller særskilt i de enkelte Sogne eller Sogne dele, og i et Sogn, som omfatter flere Kommuner eller Dele deraf, fordeles Ligningsbeløbet imellem dem i samme Forhold som Kirkeskatten, hvis ikke Kirkeministeriet har godkendt en anden af Menighedsraadet ønsket Ordning. Det er jo gode og praktiske Ordninger.

I § 18 — det er Ændring Nr. 10 — udgaar Stk. 1, 2det Punktum. Man vil derved fritage nyopførte Kirker for Pligten til inden Indvielsen at skulle være i Besiddelse af en Drifts- og Vedligeholdelsesfond paa $\frac{1}{10}$ af Byggesummen. De nødvendige Udgifter til Dækning af Underskud og Vedligeholdelse kan jo skaffes til Veje gennem Ligning paa Menigheden. I Stedet for indsættes en Bestemmelse om, at Kirken, inklusive alt Tilbehør, skal være gældfri ved Indvielsen — en saare rimelig Fordring og, saa vidt jeg kan se, ogsaa en rimelig Fordeling af Sol og Vind.

Endelig skal jeg nævne, at § 19 foreslaas strøget. Den rummer Bestemmelsen om, at mere velhavende selvejende Kirker kan forpligtes til at yde Tilskud eller Laan til en fattigere Kirke, der staar foran større Udgifter til Istandsættelse eller Udvidelse, end den selv kan magte. Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget er Begrundelsen den, at under de nuværende økonomiske Forhold er ingen Kirker i Stand til at yde saadan Hjælp, og ingen Kirke kan med Ligningsretten mente komme til at savne Midler til det nødtørftige. Altsaa slaas herved for Kirkers Vedkommende en Streg over den gamle

kristelige Paamindelse for den, som har to Kjørtler, om at dele med den, som ingen har.

Det næste Lovforslag, Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1922 om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v., saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 112 af 29. Marts 1924, er med sine 3 Paragraffer skaarret over samme Læst som det nys omtalte: Ændringer, Bemyndigelse til Optrykning og Bestemmelse om Ikrafttræden.

Af de i § 1 opførte 25 reelle Ændringer omfatter de første 11 praktiske Bestemmelser vedrørende Nybygninger, Istandsættelser og Vedligeholdelse af Kirker med Inventar, lige fra Varmeanlæg til Lynafledere og fra Orgler til Klokker — alt sammen med det for Øje at faa Arbejdet udført saa godt, smukt og økonomisk som muligt, idet der bl. a. tilbydes gratis Sagkundskab som Vejledning fra Ministeriets Side.

De følgende 7 Forslag til Ændringer angaar Kirkegaardene, deres Udvidelse, Vedligeholdelse og Drift. Her er en ny Bestemmelse om Fredningstid for Urnegrave; den er sat til 10 Aar, vistnok i Overensstemmelse med allerede derom godkendte Bestemmelser i en Del Vedtægter for Kirkegaarde med særlige Urnegravsteder.

Ny og rimelig er en Tilføjelse til Ekspropriationsbestemmelsen om Tilvejrbringelse af ny Jord til Kirkegaarde, gaaende ud paa, at den ogsaa skal omfatte Jord til Holdeplads, Adgangsveje m. v., hvilket jo kun er rimeligt.

De 7 sidste Forslag til Ændringer, Nr. 19—25, angaar Tilsynet og omfatter bl. a. en Forhøjelse af de Bøder og Dagmulkter, som Stiftsøvrigheden kan idømme Menighedsraad og Kirkeejere, som er for sendrægtige over for, hvad Tilsynet har at udsætte. Bøder paa 10—100 Kr. forhøjes til det dobbelte, nemlig til 20—200 Kr., og Dagmulkter paa 5—20 Kr. forhøjes ligeledes til det dobbelte, nemlig til 10—40 Kr.

Endvidere kan efter Lovforslaget Kirkeministeriet over for de vrangvillige eller efterladende diktere, at Udbetaling af Renterne af Kirkens Kapitaler blandt Stiftsmidlerne stilles i Bero, indtil Synsudsættelserne er afsluttet. Man skulde egentlig tro, at den Slags Bestemmelser baade med Mulkter og særlig Klemme var overflødige.

Saa foreslaas endvidere Bestemmelsen om det Vederlag, der tilkommer de sagskyndige ved det aarlige Kirkesyn og Provstens Tilsyn hver tredje Aar, henholdsvis 5 og 10 Kr., erstattet med en Bemærkning om, at der ydes et Vederlag „efter Mini-